

Huế, Ngày 26 tháng 2 năm 2016.

Kính gửi: Cô Liễu Duyên

Cùng quý ân nhân trong Hội từ bi Foudation

Con tên là: Huyền Tôn Nữ Hồng Hạnh, hiện đang là sinh viên lớp Y5G trường Đại học Y Dược Huế.

Hôm nay,con viết thư này,trước hết là xin hỏi thăm sức khỏe của cô và quý ân nhân. Nhân đây con cũng xin chia sẻ một chút về những buổi đi làm từ thiện của mình,đặc biệt là trong đợt từ thiện vừa qua ở bệnh viện Trung Ương Huế.

Con năm nay đã là sinh viên năm 5,do thời gian học tập và công việc trong cuộc sống tăng lên khá nhiều,nên bản thân con cũng không còn tham gia nhiều hoạt động từ thiện như trước nữa. Trước đây,con thường tham gia các hội,câu lạc bộ từ thiện trong trường và ngoài trường tổ chức,nhằm giúp đỡ các hoàn cảnh khó khăn,những con người mắc các căn bệnh hiểm nghèo,những mảnh đời bất hạnh..như Câu lạc bộ Blouse xanh,Hội Thiện Tâm.. Khi đi,con cảm thấy bản thân mình thật may mắn,may mắn vì bản thân mình không phải trải qua những hoàn cảnh bi thảm đó,càng may mắn hơn khi mình có tâm và có thể góp chút sức lực gì cho xã hội,cho những ai đã và đang cần những lời động viên,những cái nắm tay,ánh mắt,nụ cười và những món quà tinh thần vô giá từ chúng con,dù nó không phải điều gì cao sang nhưng chắc chắn sẽ san sẻ được rất nhiều. Lúc mình bận rộn không tham gia được,con lại thấy có chút gì đó khó chịu,cứ muốn làm thật nhanh công việc để chạy đến,trao cho họ một cái ôm hay chỉ đơn giản là một ánh nhìn. Như vậy,con cảm thấy mình đủ lắm. Chúng ta là những người cho đi,nhưng những gì nhận lại,nó lớn lao hơn rất nhiều,cô ạ.

Hôm nhận được học bổng,tụi con cũng rất bất ngờ,vậy là đã có thêm một khoản để lo toan cho việc học. Con có thể mua giáo trình,tài liệu.. mà không phải xin mẹ. Càng bất ngờ hơn nữa,là hôm đó tụi con được đi làm từ thiện ở Bệnh Viện với cô,cô Liễu Duyên à. Đây không phải là lần đầu con được đi làm từ thiện,nhưng là một trong số những lần hiếm hoi được tiếp xúc với cô,cũng như làm từ thiện cho các em bệnh Nhi ở bệnh viện Trung Ương Huế. Cảm xúc nói ra thì nhiều,vui có,buồn có,chạnh lòng cũng có. Con là một sinh viên Y,đã bước đến năm thứ 5 nhưng lượng kiến thức với con là không đủ. Con rất muốn làm việc gì đó có ích,nếu không thể đau thay mấy em thì bản thân mình phải cố gắng thật giỏi để chữa bệnh cho mấy đứa nhỏ. Con xót xa,sao mà mấy em vẫn luôn mỉm cười,còn bản thân mình thì vẫn khóc,vẫn đau lòng trước những biến cố của cuộc đời dẫu cho sinh mệnh của mấy đứa có thể mất trong nay mai còn con thì vẫn phải tiếp tục sống. Con tự trách bản thân mình sao không bằng mấy em,mỉm cười mà sống,mà nỗ lực,mà đấu tranh học tập thật tốt để giành lại sinh mệnh của mấy em từ tay tử thần. Con xin hứa với cô,con nhất định sẽ làm được.

Thư cũng đã dài,đêm cũng khuya rồi,con chúc cô và gia đình ngủ ngon,cũng như giữ sức khỏe và cái tâm để có thể tiếp tục con đường thiện nguyện. Con xin hứa,sẽ cố gắng học tập thật tốt và chăm chỉ làm từ thiện để giúp đỡ những hoàn cảnh khó khăn hơn con rất nhiều.

Con xin chân thành cảm ơn cô đã đọc hết thư con.

Kính thư

Hạnh.